

Chương 158: Thám Hiểm Darklands (9) - Lên Kế Hoạch Thảm Sát

(Số từ: 3030)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

00:37 AM 03/04/2023

*Shaaaaaaaaa...

Đó là một đêm mưa.

Nó sẽ khiến việc đi lại khó khăn hơn rất nhiều, nhưng đó là môi trường hoàn hảo cho những gì chúng tôi dự định thực hiện. Tiếng mưa át đi mọi thứ khác, và tầm nhìn của mọi người bị hạn chế hơn bình thường rất nhiều.

Eleris không phản đối quyết định của tôi và Ellen.

Kế hoạch rất đơn giản.

Những kẻ đó đang tuần tra trong bóng tối; có lẽ họ đã làm như vậy để giết bất kỳ mạo hiểm giả nào tình cờ gặp phải để ngăn họ thông báo cho bất kỳ ai khác.

May mắn thay, có vẻ như chúng tôi là những mạo hiểm giả duy nhất ở gần Klitz Point, có lẽ là do thời tiết xấu.

Giống như họ lợi dụng bóng tối để ẩn nấp, chúng tôi cũng lợi dụng nó, cùng với tiếng mưa.

“...Tôi sẽ sử dụng một Scroll.”

Eleris lấy ra một cuốn sách Cuộn từ áo choàng của cô ấy.

"Một cuộn?"

Trước câu hỏi của Ellen, Eleris chỉ gật đầu với vẻ mặt kiên định.

"Đó là một cuộn [Tầm nhìn ban đêm]."

Một Ma pháp [Tầm nhìn ban đêm]. Không có Ma pháp nào tốt hơn cho chúng tôi trong hoàn cảnh của chúng tôi hơn thế.

Với điều đó, nhiệm vụ của chúng tôi càng trở nên dễ dàng hơn. Họ không thể nhìn thấy trong bóng tối, nhưng chúng tôi thì có thể.

Ngoài ra, về các Scrolls...

Cô ấy cải trang thành một pháp sư cấp thấp, nên có lẽ cô ấy đã chuẩn bị chúng như một cái cớ trong trường hợp cần sử dụng phép thuật cấp cao. Cuộn giấy mà Eleris đang cầm chắc chắn không chứa bất kỳ ma thuật nào. Cô ấy chỉ đang giả vờ sử dụng một Scroll trong khi bí mật sử dụng phép thuật của mình.

Cô ấy nghĩ ra một cái cớ rất chính đáng. Các cuộn giấy rất đắt tiền, vì vậy cô ấy không thể sử dụng chúng một cách dễ dàng. Tuy nhiên, nếu cô ấy muốn sử dụng những phép thuật cấp cao và sử dụng chúng làm vỏ bọc cho mình, cô ấy chỉ có thể

nói rằng cô ấy có chúng như một hình thức bảo hiểm cho những tình huống khẩn cấp.

Eleris sử dụng cuộn phép [Tầm nhìn ban đêm] lên Ellen và tôi.

Trong một thế giới hoàn toàn tối đen, tôi có thể phân biệt rõ ràng các vùng sáng và bóng mờ. Cảm giác hơi khác so với việc nhìn qua camera hồng ngoại.

Đó là một cảm giác kỳ lạ, giống như lần đầu tiên tôi được phép thở dưới nước.

Mắt tôi thực sự không thể nhìn xuyên qua màn mưa, nhưng tôi sẽ không gặp vấn đề gì trong bóng tối.

Ellen nhìn thẳng vào mắt tôi và nói với tôi.

"Đi nào."

"Được."

Tôi không cảm thấy tim mình sắp nổ tung. Trên thực tế, tôi cảm thấy khá bình tĩnh và nhịp tim của tôi thậm chí còn bình tĩnh hơn bình thường.

Tôi cảm thấy mình nên lo lắng, nhưng tôi không thể tin được rằng mình thực sự bình tĩnh như thế nào về mọi thứ.

Tôi suy đoán rằng đó có thể là do [Linh hồn thần thánh] mà tôi nhận được sau Nhiệm vụ của Olivia. Mô tả cho thấy nó sẽ mang lại cho tôi sức mạnh

tinh thần rất cao cũng như khả năng chống lại ma thuật tinh thần.

Tôi không chắc liệu nó có liên quan gì đến nó hay không.

Dù sao đi nữa, tôi không nghĩ mình sẽ phạm sai lầm nào do căng thẳng hay phấn khích trong tình trạng hiện tại.

Eleris quyết định theo dõi tình hình từ phía sau. Một khi cô ấy niệm chú xong, cô ấy sẽ tham gia cùng chúng tôi.

Khi tôi nhìn lại, tôi thấy Eleris đang nhìn tôi với đôi mắt buồn bã. Đó là ánh mắt mà ai đó sẽ dùng để tiễn người thân yêu đến một nơi nguy hiểm mà người ta không muốn họ đến.

Trong khi cảm thấy khá phức tạp về điều đó, Ellen và tôi đã sử dụng con dao đâm vào hàng rào như một bước đệm vào đầu ngày hôm đó và thâm nhập vào Klitz Point.

Tình hình đã khác trước.

Do phép thuật [Tầm nhìn ban đêm], những thứ không thể phân biệt được trước đây trở nên rất rõ ràng.

Những người với những chiếc đèn lồng treo trên thắt lưng của họ vẫn đang đi bộ xung quanh, xem tất cả các thi thể đã được chuyển đi chưa. Họ không thể sử dụng đuốc vì trời mưa.

Chúng tôi quyết định tránh mặt đó trong thời gian này.

Đầu tiên chúng tôi hạ thấp thể trận và cố gắng nắm bắt tình hình của Klitz Point.

Họ đang chắt đồng xác ở một bên của Point như hành lý. Chúng tôi đã xem cảnh đó từ trong bóng tối.

Có bao nhiêu người đã chết? Có khoảng mười lăm người đi bộ xung quanh và tổng cộng năm người đang đào đất.

Có vẻ như họ định đổ tất cả xác chết vào một cái hố lớn rồi lấp lại.

Tôi cũng có thể nghe thấy một số âm thanh từ bên trong tòa nhà. Họ vẫn đang làm việc để loại bỏ tất cả các thi thể và vết máu. Tuy nhiên, có vẻ như họ chủ yếu cố gắng che những thứ đó bằng thảm.

Họ chỉ cần trong một thời gian ngắn là có thể đánh lừa đoàn xe. Có vẻ như họ muốn thử bán tòa nhà sáng đèn như một loại nhà trọ.

Có rất nhiều cách để loại bỏ một số người không có khả năng tự vệ, chẳng hạn như đầu độc thức ăn của họ hoặc giết họ khi họ đang ngủ.

Khi tôi cố gắng đếm những xác chết được di chuyển, tôi đã đếm được hơn 30 xác chết.

Bao nhiêu người đã phải chết chỉ vì những vật liệu được vận chuyển bằng đoàn xe đó? Ellen và tôi

ép mình vào bức tường phía sau nhà trọ, nơi mà chúng tôi cho là nơi ẩn náu của chúng, tránh những người cầm đèn lồng và những khu vực sáng đèn.

-Wahahahahahaha!

-À, ước gì ta có thể mang theo tất cả những thứ này.

-Cứ làm đi nhóc!

-Thật sự?

Trong khi những người khác đang làm việc bên ngoài, dường như có một bữa tiệc rượu đang diễn ra bên trong tòa nhà. Những người đó có lẽ là cấp trên của nhóm.

Họ đã say, điều này sẽ chỉ giúp chúng tôi đối phó với họ dễ dàng hơn.

Ellen thì thầm với tôi bằng giọng trầm.

"Có ít nhất 20 người."

"Tớ nghĩ vậy."

...Khoảng 20 tên cướp đã quen với việc giết một đội gồm 50 lính mới đi cùng đoàn xe.

Và họ sẽ phải đối mặt với một cuộc tấn công bất ngờ.

Rõ ràng là đoàn xe sẽ bị xóa sổ hoàn toàn.

Tuy nhiên, chỉ có hai chúng tôi ở đó.

Họ không biết rằng kẻ thù của họ đang ẩn nấp gần đó, nhưng chúng ta có thể thực sự có thể giết tất cả chúng trong một đêm không?

“Sau khi hoàn thành công việc, họ sẽ vào nhà trọ. Hãy giải quyết tất cả chúng cùng một lúc.”

Hiện tại, chúng tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc đợi cho đến khi tất cả lũ chuột tập trung lại một chỗ.

* * *

Chúng tôi ngồi yên trong bóng tối cho đến khi họ hoàn thành xong công việc của mình.

Tôi không biết Ma pháp [Tầm nhìn ban đêm] được cho là kéo dài bao lâu. Tuy nhiên, đó là một Ma pháp mà Eleris đã sử dụng, ngay cả khi cô ấy ngụy trang nó thành một câu thần chú chứa trong một Cuộn giấy.

Đó là lý do tại sao hiệu ứng của [Tầm nhìn ban đêm] vẫn còn sau hơn hai giờ.

Hoặc cô ấy có thể đã thi triển Ma pháp lên chúng tôi một lần nữa sau khi hết tác dụng khi cô ấy đang quan sát chúng tôi từ xa, vì vậy chúng tôi không phải lo lắng.

Một lúc sau, những người đi dạo với những chiếc đèn lồng quay trở lại nhà trọ; đó là lúc chúng tôi hành động.

*Shaaaaaaa!

Trời vẫn mưa.

“Nên có một lối vào phía bắc và một lối vào phía nam. Hãy bắt đầu với lối vào phía bắc trước.”

Lối vào phía bắc của Klitz Point.

Có hai lính canh không có đèn lồng đang đứng đó, có lẽ để tấn công bất kỳ mạo hiểm giả khiêm tốn nào đang cố gắng bước vào.

Họ dường như đang theo dõi bất kỳ loại ánh sáng nào cho thấy những kẻ lang thang hoặc những mạo hiểm giả đang đến gần nơi này.

Nếu Ellen không phát hiện ra điều gì đó bất thường trước đó và bảo Eleris hủy bỏ ma thuật ánh sáng của cô ấy, thì những kẻ đó sẽ nhận ra chúng tôi đang tiến đến Điểm.

“Cậu đi hướng bên phải đi.”

"Được rồi."

Tôi và Ellen từ từ tiến lại gần họ, mỗi người cầm một con dao.

“Bịt miệng họ và rạch hoặc bẻ cổ họ. Đừng để chúng có cơ hội để la hét.”

Mặc dù đây là lần đầu tiên cô ấy làm điều gì đó như vậy, nhưng Ellen nói như thể cô ấy đã làm điều đó hàng nghìn lần rồi. Họ đang trú mưa dưới một mái nhà tồi tàn gần lối vào phía bắc.

-Có ai muốn đến đây trong thời tiết này không?

- Nếu họ bị mắc mưa trên đường đến đây, họ sẽ cố gắng đến đây nhanh hơn, anh có nghĩ vậy không?

-Không phải ba thằng đến vào ban ngày à?

- Tôi đã nghe Durtman than vãn về việc bị một trong số họ đâm vào vai.

- Tên ngốc đó bị đâm vì không thể giết hắn trong một lần.

Họ đang trò chuyện một cách bình tĩnh.

Ellen chậm rãi trượt theo sau họ.

Chúng tôi không chỉ đàn áp họ—

"Hurp"

"Úp!"

*Gạch chéo!

Ellen và tôi tấn công hai tên lính canh từ phía sau cùng một lúc.

Tôi đâm vào gáy một gã bằng con dao sắc nhọn của mình. Đó là một cảm giác kỳ lạ.

Tôi buộc phải bịt miệng một người đàn ông đang tuyệt vọng đấu tranh để sống. Cảm giác hoàn toàn khác với việc cắt thịt đơn thuần.

Ellen và tôi tiếp tục bịt miệng chúng cho đến khi chúng ngừng giãy giụa.

Tất nhiên, ngay cả khi động mạch chủ của con người bị cắt, họ vẫn sẽ sống một chút sau đó.

Trong suốt 'Thời gian chờ đợi' đó...

Tôi thấy rõ ràng có bao nhiêu máu có thể chảy ra từ một vết thương nhỏ như vậy chỉ trong một khoảnh khắc ngắn ngủi.

Con người có thể chết rất dễ dàng.

Tuy nhiên, cảm giác bản chất sự sống của một con người rời khỏi cơ thể của họ với máu chảy ra vào thời điểm họ chết chỉ là kỳ cục.

Tôi tuyệt vọng bám lấy anh ta cho đến khi anh chàng tôi chém sắp chết.

Đừng di chuyển.

Đừng la hét.

Chỉ cần chết trong bóng tối này.

Tôi đã không cho phép anh ta có bất kỳ loại tự do nào cho đến khi anh ta hoàn toàn ngừng cử động.

Ngay khi tôi xác nhận cái chết của anh ấy, tôi chỉ có thể cảm thấy nó theo bản năng...

Tôi sẽ không bao giờ quên cảm giác đó. Nghiền nát sự sống đang chết dần chết mòn đó dưới chân tôi cảm thấy thật kinh khủng.

"Dọn dẹp nào."

Ellen và tôi kéo lê hai cái xác đã hoàn toàn ngừng cử động vào bãi cỏ cao bên ngoài Point.

Tôi đã giết một người đàn ông.

Ellen và tôi dính đầy máu trên tay và trên quần áo. Chỉ vào lúc đó, tôi mới cảm nhận rõ ràng rằng kỷ

năng [Linh hồn Thần thánh] đang phát huy tác dụng.

Thông thường, khoảnh khắc ai đó trải qua chuyện như vậy, tay chân họ sẽ run rẩy không ngừng. Người ta sẽ cảm thấy sợ hãi, buồn nôn và muốn ngồi xuống. Tuy nhiên, tôi không có triệu chứng thể chất như vậy.

Tôi chỉ vô cùng bối rối.

Đó là lúc nỗi sợ hãi rằng tôi có thể làm một việc như thế bình tĩnh quét qua tôi.

Ellen nhìn thẳng vào tôi.

Ánh mắt cô vẫn bình thản. Tôi không thể cảm thấy bất kỳ sự phản kích hay bối rối nào trong họ.

Ellen chỉ đặt tay lên má tôi và đưa mặt lại gần tôi.

"Đừng nghĩ về nó bây giờ."

Cô ấy nhìn thẳng vào mắt tôi. Đó không phải là thời gian để nghĩ về nó.

"Hãy làm những gì chúng ta phải làm."

Đôi mắt sâu thẳm, tĩnh lặng như mặt hồ phẳng lặng của Ellen đã xóa tan mọi hoang mang còn sót lại trong tâm trí tôi.

Nghĩ về nó có thể khiến bạn bối rối, và thậm chí có thể cảm thấy đáng sợ.

"Đúng vậy."

Tuy nhiên, tôi quyết định không nghĩ về bất cứ điều gì trong lúc này.

* * *

Có hai người bảo vệ ở lối vào phía nam là tốt. Chúng tôi đã giết hai người này ở lối vào phía nam giống như cách chúng tôi đã làm với những người bảo vệ ở lối vào phía bắc và kéo họ vào bãi cỏ dày bên ngoài.

Kiltz Point đã hoàn toàn bị chiếm giữ bởi bóng tối. Tất cả những người khác đã ở trong nhà trọ. Không có thành viên tuần tra bên ngoài. Vì vậy, tôi đã đưa Eleris, người đang đợi bên ngoài Point, vào bên trong.

“Chúng ta phải hoàn thành mọi thứ trước khi ca bảo vệ tiếp theo đến.”

“...Đúng.”

Eleris có một biểu cảm u ám trên khuôn mặt khi cô nhìn thấy những xác chết bên ngoài khi bước vào Point.

Họ sẽ không để cùng một lính gác canh giữ cả đêm, vì vậy chắc chắn sẽ có những người khác thay thế họ. Tuy nhiên, tôi không biết mỗi ca làm việc kéo dài bao lâu.

Tuy nhiên, đó là lần chúng tôi phải giết hết những người trong khu trọ. Mọi chuyện sẽ dễ dàng nếu tất cả bọn họ chỉ ngủ yên trên giường của mình. Tuy nhiên, có thể có một số cú đêm trong số họ. Những con chuột đã ở trong đây.

Chúng tôi chỉ cần một cách để giết tất cả những con chuột đó.

Chúng tôi có thể tấn công bất ngờ những người đang tổ chức tiệc rượu đó, nhưng trận chiến đó sẽ rất khác.

Một trận chiến tổng lực không nằm ngoài dự đoán của Ellen, nhưng tôi sẽ coi đó là phương án cuối cùng nếu có thể.

Nếu có một cách để khuất phục chúng mà không phải chiến đấu trực diện với chúng, thì cách đó sẽ luôn là lựa chọn tốt hơn.

Nếu Eleris sử dụng sức mạnh thực sự của mình, cô ấy có thể làm điều đó chỉ bằng một Ma pháp, nhưng điều đó là không cần thiết. Nếu chúng tôi muốn sử dụng phép thuật, Eleris sẽ phải đánh tất cả chúng cùng một lúc chỉ bằng cách sử dụng một số phép thuật cấp thấp.

Gần như không thể chỉ đi vào và chiến đấu với họ. Bất kể điều đó thực sự có thể xảy ra hay không thể xảy ra, rủi ro không phải là thứ chúng ta có thể chấp nhận.

Eleris đã cho chúng tôi một câu trả lời khá đơn giản.

“Tại sao chúng ta không đốt tòa nhà đi?”

Đốt nhà trọ.

“Trời đang mưa mà?”

Ellen nghiêng đầu như thể điều đó là không thể. Do nhiều hoàn cảnh khác nhau, hầu hết tất cả các tòa nhà trong Điểm đều được làm bằng gỗ. Tuy nhiên, lúc đó trời đang mưa.

“Điều nguy hiểm nhất trong đám cháy không phải là lửa mà là khói.”

“...Đúng.”

Mọi người thường chết trong đám cháy không phải do bị thiêu sống mà do ngạt khói.

“Họ không thể chạy ra khỏi cửa sao?”

Lần đó chính tôi là người đặt ra câu hỏi đó, và Eleris lắc đầu.

“Đó là những gì tôi đang hướng tới.”

Eleris chỉ vào lối vào của nhà trọ.

“Trong số những phép thuật cấp thấp, có một phép gọi là [Dig]. Đó là một Ma pháp được sử dụng để đào đất một cách nhanh chóng.”

[Dig].

...Một Ma pháp cho phép nhanh chóng tạo ra các lỗ trên mặt đất.

“Tôi khá chắc là chúng sẽ cố thoát qua lối vào phía trước nếu chúng ta đốt lửa. Chúng ta chỉ cần khoét một cái lỗ lớn trước cửa thôi.”

Họ sẽ cố gắng trốn thoát nếu họ nhận thấy đám cháy. Họ nên hoàn toàn mất trí và chạy ra khỏi cửa mà không cần nhìn vào nơi họ đặt chân.

Eleris đã đào một cái hố lớn trước lối vào duy nhất của quán trọ—tất cả họ sẽ rơi xuống cái hố đó khi cố gắng trốn thoát.

Eleris phải làm hai việc đơn giản trong thời hạn mà chúng tôi đã đặt ra, không gì khác hơn là niệm phép thuật hủy diệt cấp cao như [Bảo lửa] hay bất cứ thứ gì.

Châm lửa...

Đào một chút...

Eleris đã cho chúng tôi một giải pháp cho vấn đề của chúng tôi trong nháy mắt.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading